* illa q̃ ducũt ad illã pacẽ/ꝛ sine q̃bus nõ potest aliquis venire ad illã: Multa sũt. Primũ/est itercessio amicoꝝ: sic abigail pacificauit dauid iratũ ꝓtra virũ suũ. j. Regl. xxv. d. Et hester assuerũ iratũ ꝗ ꝓ̃ꝰ iudaicũ: Hester. vij. a. Secũdũ/est emẽda iniurię factę: Tertiũ/est ab iniuria cessare. De his dr̃ Esa. xxvij. b. Tenebo fortitudinẽ mẽã: faciet pacẽ mihi: pacẽ faciet mihi. q. d. emẽdabit vel saltẽ cessabit. Quartũ/est iusticia. Esa. xxxij. d. Erit op̃ iusticię pax. Jacob. iij. d. Fructus iusticię in pace seminat. Quintũ/ẽ amor legl̃ diuinę. Ps̃. Pax multa diligentib̃ legẽ tuã. Sextũ/est bona volũtas. Lucl̃. ij. b. In terra pax hoibus bonę volũtatl̃. Bona aũt volũtas/vt dicit Greg̃/in q̃dã homelia: est aduersa alteri̊ vt nr̃a pertimescere: de ꝓspitate ꝓximi vt de nr̃o ꝓfectu gratulari: dãna alioꝝ nr̃a credere: lucra alioꝝ nostra reputare: nulli q̃d tibi ab alio nõ vis fieri facere: nulli q̃d tibi impendi iuste desideras negare: amicũ nõ ꝓ̃ mundũ/sed ꝓ̃ deũ amare: inimicũ amando tolerare: ꝓximoꝝ necessitati ꝗm vires succurrere: ꝛ etiã vltra vires ꝓdesse velle.

Vulta sũt que ducunt ad pacẽ uitatẽ hierũ

Ps̃. 118.

misericordię: alioquin nõ intrabũt. a Et/rogate ea ꝑ quę est/abundantia diligentib̃ te/o hierũ. Hęc sũt opa ipsa misericordię: q̃ q̃ facit hic/abũdabit ibi ĩ omni bono. Vnde Luc. xix. d. Omni habẽti dabit ꝛ abũdabit. Vel ipsa charitas est/ꝑ q̃ est oĩs abũdãtia: Qui em̃ ĩ alio amat bonũ q̃d nõ habet/ilã habet illo eoipso q̃d amat ĩ illo. Vnde Aug̃: Habe charitatẽ/ꝛ oĩa tua sũt. Ite Aug̃. Attẽde q̃ta est charitas: q̃ si desit/frustra habẽt cętera: si aũt assit/habẽt oĩa. Et Ambrosi̊ Qui charitatẽ nõ hz: oĩ bonũ amittit q̃d hz.

* beat pacẽ hierusalẽ inferior. s. militãs ecclia: a Et: id est abundãtia diligẽtibus te/o hierũ. Hi sũt q̃ rogãt pro pace ipsi̊. Hiere. xxix. b. Quęrite pacẽ ciuitatl̃ ad quã trãsmigrare vos feci: ꝛ orate ꝓ ea ad dõm: qꝛ in pace illius erit pax vr̃a. j. Esdre. ix. c. Deprecatio nr̃a ad dõm: vt det̃ pax illi̊ in omni loco. Inter omnia q̃ seruãt pacẽ in ecclia/est paupꝛtas: qꝛ ꝓ ipsa habenda nullus litigat: nullus appellat: nullus guerrã facit. Est em̃: vt ait Seneca: quieta possessio. Sz nullus rogat ꝓ ea: qꝛ est bonũ odibile. Igit̃/rogate oĩs ciues hierũ: quę ad pacẽ sũt hierũ. i. pauꝛtatẽ/vt det̃ vobis: et abũdantia/erit/diligẽtibus te/o hierũ/nõ se: Qui em̃ diuitias in ecclia q̃rũt: nõ ipsã/ꝗ se diligunt. Phil̃. ij. c. Oĩs q̃ sua sũt q̃rũt: nõ q̃ iesu christi. Iã venet̃ illa tpa: de q̃b̃ dic̃ apl̃s. ij. Timoth. iij. a. Hoc scito q̃ ĩ nouissimis diebus instabũt tpa ꝑiculosa: ꝛ erũt hoies sese amãtes ꝛc̃. Deinde vir iustus desiderãs q̃ ecclesia pacẽ haberet: ꝛ ea quę pacẽ ꝓseruãt ꝛ faciũt. s. paupertatẽ ꝛ charitatẽ ꝛ pietatẽ: loquẽs ad ipsã/ait: b Fiat pax in vtute tua. i. in pauꝛtate/pietate/charitate tua. Hoc est: det tibi de̊ pauꝛtatẽ/pietatẽ/charitatẽ: et habebis pacẽ. c Et/ꝑ hoc fiat vl̃ erit/abundantia/meritoꝝ vel pręmioꝝ: d In turribus tuis. i. in ꝓfectis viris/q̃ alios defendũt. Cãt. vij. b. Collũ tuũ sicut turris eburnea. Esa. v. a. Plantauit dõs vineã electã: ꝛ ędificauit turrim in medio illius. Perfect̃ vir nũq̃ indiget/sed sp abundat: qꝛ pauꝛtatẽ quã ꝓ deo habet/diuitias cõputat. Tob. v. d. Nũq̃ fuisset illa pecunia ꝓ q̃ misim̃ eũ: sufficiebat nobis pauꝛtas nr̃a vt diuitias cõputaremus. ij. Corl̃. viij. a. Altissima pauꝛtas eoꝝ abundauit in diuitias simplicitatis eorũ. Et qꝛ charitas nõ q̃rit q̃ sua sũt: sed magis q̃ st̃ alioꝝ: vt dr̃. j. Corl̃. xiij. b. ideo vir iust̃ ne suã vtilitatẽ q̃rere videat/sbiũgit: e Propt̃ frẽs meos ꝛ ꝓximos meos. i. ꝓ̃ oĩs hoies astringẽdos ecclię vinculo charitatis ꝛ pacl̃: f Loq̃bar pacẽ de te/o hierũ. i. ꝑdicabã pacẽ tuã alijs: vt allecti amore tui venirẽt ad te. Esa. lij. b. Qr̃ pulchri sup montes pedes annũciantl̃ ꝛ ꝑdicantl̃ pacẽ. Col̃. iij. c. Sup omnia charitatẽ habete: q̃ est vinculũ ꝓfectõis. Deinde repetit idẽ/dicẽs: g Propt̃ domũ dñi

a ꝛ abũdãtia diligẽtib̃ te. Fiat pax ĩ vtute tua: ꝛ abũdãtia ĩ turrib̃ tuis. Propt̃ fratres meos ꝛ ꝓximos meos: loquẽbar pacẽ de te. Propt̃ domũ dei nr̃i: q̃sibũi bona tibi. Cãticũ graduũ. CXXII

Alt. this q̃ diligũt te

Alt. tꝓinquos

b mũ dñi dei nr̃i: q̃sibũi bona tibi. Cãticũ graduũ. CXXII

Ad te leuaui oculos meos: q̃ habitas ĩ cęlis. Ecce sicut oculi seruoꝝ: ĩ manib̃ dñoꝝ suoꝝ: ĩ mã-

Alt. tmei

Alt. tdñe

Alt. tcelo tPs̃. iii.

Esa. xxxij. d. Sedebit ꝓ̃ꝰ me̊ in pulchritudine pac'/in tabernaculis fiducię/in requie opulẽta. Et oĩa bona q̃ possũt: imo q̃ nõ pnt̃ excogitari. j. Corl̃. ij. c. Oculũ nõ vidit/et auris nõ audiuit: ꝛ ĩ coꝛ hois nõ ascẽdit q̃ ꝓparauit de̊ his q̃ diligũt eũ. Oculũ nõ vidit tantã pulchritudinẽ: auris nõ audiuit tãtã melodiã: coꝛ nõ sensit tãtã dulcedinẽ q̃ta ẽ illa. Ps̃. Qr̃ magna multitudo dulcedinis tuę: quã abscõdisti timentib̃ nomẽ tuũ dñe.

Ps̃. 30.

Expositio Ps̃. CXXII.

Ad te leuaui. Hic est quart̃ gradus: q̃ recte sequit̃ ꝓcedẽtes: Nã ꝑmus ẽ exire a malis sęculi/siue mũdũ relinquere: Secũdus/diuinũ auxiliũ implorare: Tert̃i̊/de ꝓuentiõe ꝓfidere: Hic q̃rt̃ est inter q̃slibet angustias de dño ꝓstanter ꝓfidere. Titulus ꝛ intẽtio eadẽ/q̃ sup̃. Modus. Biptit̃ est psalmus. Primo dicit se in deo tm̃ cõfidere/ꝛ nõ ĩ alijs. Scõo p̃cat̃ vir iust̃ misericordiã dei: ibi: Miserere nr̃i. Et vide ꝓgressũ ascẽdẽtl̃. Qui sup̃ ad mõtes. i. ad sctõs: nũc ad ipsũ dñm: q̃d mai̊ est/oculos leuat: ꝛ ideo recte gradus cantici dicit̃. Igit̃ vir iustus sicut seruus sapiẽs: q̃ flagellatus imperio dñi/ad solũ dñm intendit/donec iubeat parcere/ait: i Ad te: Discretiue ponit̃: quasi nõ ad aliũ nec ad aliud: k Leuaui/fide ꝛ spe: quasi duabus manibus: l Oculos meos/interiores. s. affectionẽ ꝛ intentionẽ: m Qui habitas in cęlis/materialibus ꝓ apparentiã essentię/sapientię/ꝛ bonitatis tuę: q̃ tria in cęlorũ factione magis elucent. Ite/in cęlis/spũalib̃. i. in angelis ꝛ sanctis animabus ꝓ gratiã: qui dicunt̃ cęli ea rõne q̃ cupidi dicunt̃ terra/ꝓ̃ter nimiũ amorẽ q̃ vniunt̃ ipsi. Vel ꝓ̃ter hoc: qꝛ sũt alti/ꝓ vitę eminentiã: clari/ꝓ vitę mundicię: volubiles/ꝓ obedientiã: cõcaui/ꝓ humilitatẽ: dom̃ dei/ꝓ pietatẽ: stellati/per virtutũ varietatẽ: quia inde venit pluuia/ꝑdicatiõis: tonitrua/cõminatiõis: fulgura/miraculorũ. Ad istũ sũt leuandi oculi de tribulatione. Primo tanq̃ ad adiutorẽ. Sup̃. Auxiliũ meũ a domino ꝛc̃. Deut̃. xxxiij. d. Ascensor cęli/auxiliator tuus. Secũdo/vt ad exẽplar. Exo. xxv. d. Inspice ꝛ fac ꝑm exemplar q̃d tibi in mõte monstratũ est. Tertio/vt ad libũ: qꝛ ipe est liber ꝓtinẽs omnia. Eccl̃. xxiiij. c. Est em̃ liber vitę/et testamentũ altissimi/et agnitio veritatis. Ite ẽ liber script̃ intus ꝛ foris: Ezech. ij. d. Job. xxxj. d. Libũ scribat ipe q̃ iudicat: vt in humero porte illũ. Ad hunc libũ deberet q̃libet homo emendare libũ suũ: qꝛ ꝓ ipsũ formabit̃ iudiciũ generale. Apocl̃. xx. d. Libri aperti sunt: ꝛ alius liber aptus est qui est vitę: ꝛ iudicati sũt mortui ex his quę scripta erant ĩ libris. Quarto/vt ad thesaurũ: Ipse em̃ est thesaur̃ omniũ bonoꝝ: ꝛ ideo libenter ꝛ frequẽter deberet q̃libet leuare oculos ad ipsũ. Matth. vj. c. Vbi est thesaur̃ tuus: ibi ẽ ꝛ coꝛ tuũ. Deut̃. xxxiij. d. Oculi Iacob in terra frumenti vini ꝛ olei. Quinto/vt ad viam. Job. xiij. a. Ego sum via ꝛc̃. Sexto/vt ad speculũ: in quo videre potest quilibet maculas ꝛ defectus suos. Sap̃. vij. d. Candor est lucis ęternę: ꝛ speculũ sine macula. Septimo/vt filius ad patrem/qui dat ei de pane: vel sicut seruus ad dominũ/expectans mercedẽ suã. Et de hoc subiungit̃: n Ecce sicut oculi seruoꝝ/sũt defixi ꝛ attẽte aspiciẽtes: o In manib̃ dñoꝝ suoꝝ: vt dent eis de pane: vel reddant eis mercedẽ suã: vel vt iubeant domini parci eis. Qñ em̃ serui flagellant̃/leuãt oculos ad dñm suũ: vt iubeat eis parci. Et/

Partitio psalmi

Celi dicũt̃ angeli vel sancti

Leuãdi sũt oculi ad deũ multũ de causis Ps̃. 120.

a Sicut oculi ancillę in manib⁹ dn̄ę suę/aspiciunt:
b Ita oculi nr̄i ad dn̄m deū nr̄m/sūt leuati: c Donec.i. vt/vl q̄uscq̄: d Misereat nr̄i:a p̄senti miseria/et opproprio liberando/ꝛ ad gl̄iam transferendo: vbi honor et gl̄ia. Et nota q̄ de vtroq̄ sexu ponit̄ similitudo: vt null⁹ putet se exceptū. Seru⁹ en̄ ꝛ ancilla ē oīs hō: quia empt⁹ est ꝛ ꝓductus vt seruiat: Sed seruus dicit̄/ꝓpt̄ fortes: ꝛ ancilla/ꝓpt̄ debiles. Itē seru⁹/ꝓpt̄ seruandi vl seruiēdi fidelitatē: ꝛ ancilla/ꝓpt̄ generandi fęcunditatē. Seruus igit̄ ꝛ ancilla est oīnis hō eiect⁹ de paradiso et posit⁹ hic in carcere: tota die cędit̄ ꝛ torquet̄: qr̄ temptatio est vita hominis sup terrā: vt dr̄ Job.vij.a. Et ideo ꝓtinue leuatos habet oculos in manus dn̄i: q̄uscq̄ pietate motus/iubeat flagellanti vt cesset: Sic legit̄.ij.Regl̄.vltl̄.c. Cū extēdisset manū suā angelus dn̄i sup hierlm̄ vt dispderet eā: miser⁹ dn̄s sup afflictionē ꝓpl̄i/ꝛ ait angelo pcutēti ꝓplm̄: Sufficit nūc: cōtine manū tuā. Qr̄ diu q̄ est homo in hac vita/ꝓtinue ꝛ sp debet habere oculos leuatos ad dn̄m. Un̄ Eccl̄s.ij.c. Oculi sapientl̄ in capite eius.i.in christo: Oculi aūt stultoꝝ ī finibus terrę: vt dicit̄ Prouer.xvij.d. Dan̄.iiij.g. Oculos meos ad cęlū leuaui: et sensus me⁹ redditus est mihi. Ideo dr̄ Thren̄.iij.e. Leuem⁹ corda nr̄a cū manibus in cęlū. Serui aūt stulti/qr̄ ī hoc sęculo sūt diuites ꝛ felices/ridēt ꝛ nō credunt flagellari: qui tū eo graui⁹ flagellant̄/q̄ pdiderūt sensū dolorīs: De q̄bus dicit̄ Prouerb.xxiij.d. Verberaueřt me ꝛ nō dolui: traxerūt me ꝛ nō sensi. Hiere.v.a. Attriuisti eos ꝛ noluerūt accipere disciplinā. Prouerb.j.c. Extendi manū meā/ꝛ nō fuit q̄ aspiceret. Boni aūt serui/qr̄ vident cōtinue se cędi: cōtinue aspiciūt in manū dn̄i/expectantes misericordiā eius: Un̄ sequit̄ vox eoꝝ: e Miserere nostri ꝛc̄. Et est hęc secūda pars: vbi vir iustus p̄cat̄ misericordiā: ꝛ duplicē misericordiā.s. vt in corpe liberet̄ a p̄sturis: ꝛ in aīa a periculis: Un̄ dicit: Miserere nr̄i dn̄e/miserere nr̄i. Eccl̄j.xxxvj.a. Miserere nostri deus omniū ꝛ respice nos: et ostende nobis lucē miserationū tuarū. Esa.xxxiij.a. Dn̄e miserere nostri: te en̄ expectauimus: esto brachiū nostrū in mane: ꝛ salus nostra in tpe tribulationis. Et necesse habem⁹ vt miserearis: f Quia multū repleti sumus despectione.i.multi nostrū a multis illoꝝ/multis despectionib⁹ ꝛ multis locis ꝛ multl̄ temporib⁹ ꝛ multl̄ modis irridemur. ſ. Corl̄.iiij.c. Tanq̄ purgamētū hui⁹ mūdi facti sum⁹ oīm peripsima vsq̄ adhuc. Job.xij.a. Deridet̄ iusti simplicitas: lampas ꝓtempta apud cogitationes diuitū. Usq̄ hodie deridet michol dauid.ij.Regl̄.vj.d. Et herodes iesum: Lucl̄.xxiij.b.i.mali bonos. Prouer.xxix.d. Abomināt̄ ipij eos q̄ ī recta sūt via. Deinde exaggerādo subdit: g Quia multū ꝛc̄.q.d.ideo postulo misereri: quia multū repleta ē anima nr̄a/despectione ꝛ opprobrio: nō solū corpus tribulatione ꝛ p̄secutione. Neemie.iiij.a. Audi deus meus: qr̄ facti sumus despectui: ꝓuerte opprobrium sup caput eorum. Thren̄.v.a. Recordare dn̄e ꝛ vide q̄d acciderit nob: ituere ꝛ respice opprobriū nostrū. Deinde ostēdit a q̄bus ꝛ q̄re despiciat̄/dicēs: h Opprobriū/sum⁹/abundātibus.i. diuitibus. i Et/sumus/despectio superbis: qr̄ diuites spernunt pauperes: ꝛ superbi contemnūt humiles. Eccl̄j. xiij.c. Quę ps bona diuiti ad pauperē? Venatio leonis onager in heremo: sic pascua diuitū sunt pauperes: Et sic̄ abominatio supbo humilitas: sic execratio diuiti paup. Vel sic: f Multū repleti sumus despectiōe: q̄ ab oīb⁹ despicimur. Qd̄ patet: g Quia mltū repleta ē aīa nr̄a.i. vita nr̄a/despectione. Diuites vitā pauperū despiciūt: ꝛ supbi vitā humiliū. Sz in futuro: h Opprobriū/sem/piternū erit/abundantib⁹: et despectio/erit/supbis: qn̄.s. pauꝛes humiles exaltabunt̄ in gloria: et diuites supbi demergent̄ in gehenna. Un̄ Sap̄.v.a. Tunc stabūt iusti in magna ꝓstātia aduersus eos q̄ se angustiauerūt ꝛ q̄ abstulerūt laboꝝ eoꝝ: vidētes turbabūt timore horribili ꝛ mirabūt ī subitatiōe inspiratę salutis/gemētes pręangustia spūs/dicentes intra se pęnitētiā agētes: ꝛ p̄ angustia spūs gementes: Hi sūt q̄s aliq̄n̄ habuim⁹ in derisum ꝛ ī similitudinē improperij: nos insensati vitā illoꝝ estimabamus insaniā: ꝛ finē illoꝝ sine honore/Ecce quō cōputati sūt ī ter filios dei: ꝛ inter sctōs sors illoꝝ est: ergo errauim⁹. Certe verū est: ideo dicit̄ Esa.xxxiij.a. Ue q̄ spernis: nōne ꝛ ipse sperneris? Hiere.xxiij.g. Dabo vos in opprobriū sempiternū ꝛ ī ignominiā ęternā/q̄ nūq̄ obliuiōe delebit̄. Malach. vltl̄.a. Calcabitis impios cū fuerint cinis sub planta pedū vestroꝝ.

a nibus dn̄ioꝝ suoꝝ. Sic̄ oculi ancillę in manib⁹ dn̄ę suę:
b ita oculi nr̄i ad dn̄m deū no
c strū: ꝛ donec miserēat̄ nostri.
d Miserere nr̄i dn̄e miserere
f nr̄i: qr̄ multū repleti sumus
g despectiōe. Quia multum
h repleta est anima nostra/op
i probriū ꝛ abundantib⁹: ꝛ despectio superbis.

Al. ꝛ quoadusq̄

Al. ꝛ Impluriū

Al. ꝛ teis qui abundant

Cāticū graduū. CXXIII.

Klimoporst

Nisi qr̄ dn̄s erat ī nobis: dicat̄ nunc israel: nisi qr̄ dn̄s erat in nob. ꝛ Cū exurgerēt hoīes ī nos: ꝛ forte viuos ꝛ deglutissēt

Al. ꝛ Hsurgerē Al. ꝛ sup Al. ꝛ forsitan Al. ꝛ absorbuissent

Expositio Psalmi. CXXIII.

Nisi quia dn̄s. Dicest quintus gradus cantici: vl quintū canticū graduū: quo vir iustus ascendēs/nō sibi/sed deo attribuit suā liberationē: p qua in p̄cedenti psalmo orauerat dicēs: Miserere nostri dn̄e/miserere nostri. Quintus igit̄ gradus est/deo attribuere liberationē: Canticū ꝓ/est ipsa lętitia de liberatione. Titulus idē q̄ prius. Intentio monet/oīne bonū deo attribuere: ꝛ sic monet ascendere. Modus. Bipertitus est psalmus. Primo vir iustus attribuit deo suā liberationē. Secūdo gratias agit: ibi: Benedictus dn̄s. Dicit ergo: k Nisi quia dn̄s erat in nobis: sicut gubernator in naui fluctuante: aut sicut dux in exercitu confligente: aut sicut caput in corpore/supple nō euasissemus pericula occurrentia: Un̄ q̄ euasim⁹/ī per ipsū ē. Et hoc/ l Dicat: corde/ore/ope: m Nūc/post euasionē rei vel spei: n Israel.i. vir videns deū fide vel facie. Hoc inquā dicat: o Nisi qr̄ dn̄s erat in nobis/nullatenus euasissem⁹.q.d. vir iustus: oīnes fideles deo attribuūt q̄ euadūt mundi pericula. Similis modus loquendi/Esa.j.c. Nisi dn̄s exercituū reliquisset nobis semē: quasi sodoma fuissemus.i.deserti in ęternū. Soli igit̄ deo ascribendū est q̄ bonum facis/ꝛ q̄ malū caues/ꝛ q̄ pericula euadis/ꝛ quicquid habes. j. Corl̄.iiij.b. Quid habes q̄d nō accepisti? j. Corl̄.xv.b. Gr̄a dei sum id q̄d sum. Esa.xxvj.c. Oīnia opa nostra operatus es in nobis dn̄e. Phil̄.ij.b. Deus est qui operat̄ in nobis velle ꝛ pficere p bona voluntate. Ro.ix.c. Non est volentis neq̄ currentis: sed miserent̄ dei. Et reuera hoc fecit dn̄s: quia/ p Cū exurgerēt.i. ex malitia interiori in exteriorē surgerent: q Hoīes/carnales: r In nos/in q̄bus de⁹ erat: s Forte viuos .i.cognoscentes malū: t Deglutissent nos: qui similiter sumus hoīes: Sz cōtra dn̄m qui ī nobis erat/nihil potuerūt. s Forte/nota est liberi arbitrij: quia nullus peccat nisi velit. Un̄ Seneca: Dimitte excusationē/nemo inuite peccat. Et nota q̄ quidā viui deglutiunt̄: quidā mortui: vt dicit̄ Aug⁹. Viui absorbent̄ siue deglutiunt̄: q̄ scienter peccant: De q̄bus Ps̄. Descenderūt in infernū viuētes. Prouerb.j.b. Deglutiam⁹ eū sicut infernus viuentē. Mortui deglutiunt̄: q̄ peccant nescienter: sicut paulus.j. Timoth̄.j.c. Fui blasphemus ꝛ p̄secutor ꝛ ꝓtumeliosus: sed misericordiā dei ꝓsecutus sum: quia ignorans feci in incredulitate. Et nota q̄ dęmones primo inuadunt hoīes p suggestionē: tangūt p malā cogitationē: mordent p malā delectationē: masticant p deliberationē: transglutiūt per ꝓsensū: trajiciunt in stomachum per operationē: decoquūt per consuetudinem: vniunt membris per desperationē: egerūt in morte per damnationē. His gradibus descendūt in infernū pctōres. Sequitur:

Partitio psalmi

Quidā viui dam mortui glutiuntur Ps̄. 54.

Cū irasceret ꝛc.

a Cũ irascerek ꝛc. Duobus modis fit ꝓsecutio ꝓtra iustos. Primo blandik lingua dolosa: q̃ sagittis ꝛ carbonibus victa/incipit postea apte ꝓsequire: Et q̃ prius blandiebak vt seduceret: postea minak vt terreat. Sz sicut in ꝑmo cantico dolus: ita in hoc furor p dñm vincik: Unde ait: Cũ irasceretur furor eorum: q̃ est sine iudicio rationis/ sicut inuidia. Unde Job. v. a. Virũ stultũ interficit iracũdia: et puullũ occidit inuidia. b In nos. i. ꝓtra nos innocẽtes/ꝛ in q̃bus deus erat. c Forsitan aqua. i. ꝑplus pctõr: d Absorbuisset nos: sicut aqua maris absorbuit ꝓgyptios: Exo. xiiij. g. Dicik aũt ꝑplus peccator/aqua/ꝑpk q̃ttuor. Primo: qꝛ labik ꝛ fluit ꝓtinue vnus post aliũ. Eccꝭ. j. a. Generatio pꝛeterit ꝛ generatio aduenit. Secũdo: qꝛ post fluxũ nõ redit. q̃. Regl. xiiij. c. Omnes morimur: ꝛ q̃si aquꝰ q̃ nõ reuertunk dilabimur in terrã. Tertio: ꝑpk copiã. Eccꝭ. j. d. Stultorꝰ infinit⁹ est numerus. Apocl. xvij. d. Aquas q̃s vidisti vbi meretrix sedet/ꝑplꝰ sũt ꝛ gẽtes ꝛ linguꝰ. Quarto/qꝛ descendunt in mare inferni. Eccꝭ. j. b. Oia flumina intrãt in mare. Itẽ p aquã potest intelligi carnalis voluptas/q̃ mltos absorbet. Gen. xlix. a. Rubẽ effusus es sic aq̃: nõ crescas ꝛc. Itẽ aqua/ẽ diuitiarꝰ affluẽtia: q̃ multos absorbet. Exo. j. d. Pꝛecꝛepit pharao vt oẽs mascꝰ ꝑij/cerẽt ĩ flumẽ. Ps. Diuitiꝰ si affluãt nolite cor apponere. Itẽ aq̃/tribulatio: q̃ mltos absorbet. Ps. Saluũ me fac de⁹ qm̃ intrauerꝰt aquꝰ vsq̃ ad aiam meã. Sz qm̃ q̃libet istarꝰ aquarꝰ cito trãsit/licet cũ ĩpetu ruat: ideo subiũgik: e Forte. i. impetũ tribulationũ vl̃ temptationũ insurgentiũ: f Pertransiuit. i. ꝑfecte trãsiuit: vel p deũ trãsiuit: g Anima nr̃a: licet corpus obrutũ fuerit ad tꝑus. Huc torrentẽ primo trãsiuit dñs: ꝛ sic suis viã monstrauit. Ps. De torrente in via bibet: ꝓterea exaltabit caput. Abacuk. iij. d. Uiã fecisti in mari eq̃s tuis: in luto aquarꝰ mltarꝰ. Esa. xliij. c. Hec dicit dñs q̃ dedit in mari viã ꝛ in aq̃s torrentib⁹ semitã: qui eduxit q̃drigã ꝛ equũ ꝛ robustũ. Itẽ in eodẽ. a. Cũ trãsierꝭ p aq̃s/tecũ ero: ꝛ flumina nõ operiẽt te. Hiere. xxxj. b. Adducã eos p torrentes aquarꝰ in via recta ꝛ nõ inpingẽt in ea: qꝛ factus sũ israeli pater. Hoc est q̃ dicik Actꝭ. xiiij. d. Per multas tribulatiões oportet intrare in regnũ dei. Que aũt sit aqua hec p quã trãsiuit/diffinit subdẽs: h Forsitã ꝑtransisset aia nr̃a aquã intolerabilẽ: Interrogatiue legendũ est. q. d. aia nr̃a ꝓtransiuit torrentẽ: qꝛ. s. dñs erat in nob: ꝛ forsitan ꝓtrãsisset etiã si dñs nõ esset ĩ nobis: q̃si vtiq̃ nõ fecisset. Unde ĩ greco/loco li forsitã/ponik αρα/ara: q̃ est nota dubitatiõis. Unde sensus est: αρα. i. putas ne/pertrãsisset aia nr̃a aquã intolerabilẽ: q. d. manifestũ est q̃ nõ. Latini ponũt/forsitan: ad ostendendũ periculorꝰ quãtitatẽ/ꝛ liberi arbitrij facultatẽ: q̃ necessaria est: qꝛ si hõ vult põt pire: si vult se iuuare/cũ gra dei põt trãsire. j. Corꝭ. iij. b. Dei adiutores sum⁹. Ps. Si dicebã mot⁹ ẽ pes me⁹: miscdia tua dñe adiuuabit me. Alia lra vbi nos habem⁹: Aquã intolerabilẽ: bz: Aquã sine substãtia. Et vocat aquã sine substãtia/voluptatẽ/ vel diuitiarꝰ/vel etiã tribulationũ/vl̃ etiã peccatorꝰ abũdantiã: triplici rõne. Primo: qꝛ cito transeunt/nec subsistũt. Unde Ps. Vidi impiũ superexaltatũ ꝛ eleuatũ sicut cedros libani: transiui et ecce non erat. Sap. v. b. Quid ꝓfuit nobis supbia. i. dignitas sꝛecli/vel supbik: aut diuitiarꝰ iactantia q̃d ꝓtulit nobis: transierũt oia illa tãq̃ vmbra/ꝛ tãq̃ nũcius ꝓcurrens/ꝛ tãq̃ nauis q̃ ꝓtransit/aut tãq̃ auis q̃ transuolat in aere/aut tanq̃ sagitta emissa in locũ destinatum. Quinq̃ ponit q̃ cito trãseũt: ꝛ secundũ citius q̃ ꝑmũ: ꝛ tertiũ q̃ secundũ: ꝛ quartũ q̃ tertiũ: ꝛ quintũ q̃ q̃rtũ: Sic ordinat/vt velocẽ transitũ istorꝰ ostendat. Scda ratio est: qꝛ nõ satiãt habentẽ/sed exinaniũt. Unde Osee. iiij. c. Comedẽt ꝛ nõ satiabunk. Ibi Glo. Voluptas insatiabilis est: ꝛ habita/famẽ/nõ satieratẽ parit. Cõtra. Beati q̃ esuriũt ꝛ sitiũt iusticiã: qm̃ ipsi saturabunk: Matth. v. a. Quia iusticia substãtia est q̃ satiat: iniq̃tas nõ habet substantiã: ꝛ ideo ventres deuorãtiũ vacuos relinquit. Totũ est de Glo. Similik ꝛ de diuitijs ꝛ honorib⁹: qꝛ nõ satiãt. Eccꝭ. v. b. Auarus nõ ĩplebik pecunia. Prouer. xiij. d. Just⁹ comedit ꝛ replet animã suã: venter aũt ĩpiorꝰ insaturabilis. Prouer. xxx. c. Tria sũt insatiabilia: ꝛ q̃rtũ q̃ nũq̃ dicit sufficit: infern⁹/os vulq̃/terra/et ignis. i. inuidia/luxuria/auaricia/ambitio. Tertia ratio ẽ: qꝛ fidẽ ꝛ deũ ꝛ verum esse auferũt: ꝛ sine fructu ad infernũ possesores suos nudos deducũt. Unde Ps. Ne timuerꝭ cũ diues factus fuerit hõ/ꝛ cũ multiplicata fuerit gl̃ia dom⁹ eius: qm̃ cũ interierit nõ sumet oia: neq̃ descẽdet cũ eo gl̃ia eius. Hoc patet in diuite epulone: Lucꝭ. xvj. f. Et in alio diuite q̃ horrea destruxit/vt maiora faceret: Lucꝭ. xij. c. Q̃d attẽdẽs dauid dicẽ alibi: Propk q̃d irritauit ĩpius deũ: q. d. nihil est illd̃. Ideo dicit Eccꝭ. v. c. Est alia infirmitas pessima quã vidi sub sole: diuitiꝰ conseruatꝰ in malũ dñi sui: pereũt enim in afflictiõe pessima: generauit enim filiũ q̃ in sũma egestate erit: sic egressus est nudus de vtero mtris suꝰ: sic reuertek: ꝛ nihil auferet secũ de laboꝛe suo ꝛc. Et Ps. alibi: Dormierũt somnũ suũ oẽs viri diuitiarꝰ: ꝛ nihil inuenerũt in manib⁹ suis: qꝛ nihil in manib⁹ pauperũ posuerũt. Sequik: i Bẽdictus. Secũda pars: vbi ascendẽs agit gr̃as de sua liberatiõe/ꝛ laq̃orꝰ ꝓfractiõe: Nõ enim sibi/ꝛ deo hoc attribuit. Unde dicẽ: Benedictus/sit/dñs: q̃ nõ dedit nos/seruos suos: k In captionẽ dentib⁹ eorꝰ. i. q̃ nõ pmisit nos ab hostib⁹ deuorari: qui more ferarũ frendentiũ dentib⁹ lacerare nos volunt: vel more venantiũ capere vt feras/q̃ escã in muscipulꝰ ponũt. Hiere. v. f. Inuenti sũt in ꝑplo meo impij/insidiantes q̃si aucupes/laqueos ponẽtes ꝛ pedicas ad capiẽdos viros. Per hoc aũt q̃ dicit: Qui nõ dedit nos: innuik q̃ ꝛ hõ meruit: ꝛ q̃ de⁹ potuit. Sũt duo genera hoim a q̃ꝰ dentib⁹ magnũ est liberari. s. detractores ꝛ adulatores. De q̃b⁹ dicik Prouer. xxx. b. Generatio q̃ ꝑ dentib⁹ gladios habet: ꝛ cõmãdit molarib⁹ suis vt comedat inopes de terra: ꝛ pauperes ex hoib⁹. Joheꝭ. j. b. Dentes eius ut dentes leonis: et molares eius vt catuli leonũ. Detractio fit trib⁹ modis. Primo/ꝑ falsi mali impositionẽ: Secũdo/ꝑ veri mali ampliationẽ: Tertio/ꝑ veri boni diminutionẽ. Similik adulatio fit trib⁹ modis. Primo/ꝑ mali facti diminutionẽ: Secũdo/ꝑ boni facti magnificationẽ: Tertio/ꝑ falsi boni impositionẽ. Unde significank ꝑ secunda bestiã/Dan. vij. b. de q̃ dicik: q̃ in parte stetit: ꝛ tres ordines dentiũ erãt in ore eius. Prouer. xxv. c. Jaculũ ꝛ gladius ꝛ sagitta acuta/homo q̃ loquit cõtra proximũ suũ falsũ testimoniũ. l Anima nr̃a sicut passer erepta est: dño faciente: m De laqueo venantiũ. i. dꝫmonũ vel malorꝰ hominũ: q̃ bonos more venantiũ ꝓsequunk. Thren. iij. e. Aperuerũt sup nos os suũ oẽs ĩimici nr̃i: formido ꝛ laque⁹ facta ẽ nob⁹ vaticinatio ꝛ ꝓtritio. Et. j. f. Venatiõe cꝛepẽt me q̃si auẽ inimici mei gratꝭ. Mota passer auis modica ꝛ calida/leuis/agilis/ꝛ pennata/habitãs ĩ petra: Sic aia q̃ vult a laq̃o venãtiũ liberari/debet esse modica/per humilitatẽ: q̃ nõ timet laqueos. Brũs Antonius vidit ꝑ reuelationẽ totũ mũdũ plenũ laq̃is: ꝛ dixit: Dñe q̃s poterit euadere oẽs laq̃os istos? Et rñdit dñs: Sola humilitas. Apocꝭ. iij. b. Ecce dedi coꝛã te ostiũ apꝛtũ/q̃d nemo potest claudere: qꝛ modicã ꝓtutẽ habes. Ideo dicit. j. Corꝭ. xiiij. d. Malitia puuli estote. Matth. xix. b. Sinite paruulos venire ad me: taliũ enim est regnũ cęlorꝰ. Itẽ debet esse calida/ꝑ charitatẽ. Apocꝭ. iij. c. Utinã frigid⁹ esses aut calid⁹: sed qꝛ tepidus es/nec frigid⁹ nec calidus/incipiã te euomere ex ore meo. Itẽ dz eẽ leuis/ꝑ abiectionẽ terrenorꝰ. Matth. xix. d. Ecce nos reliq̃mus oia: ꝛ secuti sum⁹ te. Itẽ debet eẽ agilis/ꝑ obedientiã. Esa. lx. d. Qui sũt isti q̃ vt nubes volant ꝛc. Itẽ debet esse pennata varietate virtutũ ꝛ bonorũ morũ. Prouer. j. b. Frustra iacik rete añ oculos pennatorꝰ.

a nos. Cũ irascerẽt furor eorum in nos: forsitan aqua
b absorbuisset nos. Torrentẽ
c pertransiuit anima nostra:
d forsitan ꝑtransisset aia nr̃a
e aquã intolerabilem. Be-
f nedictus dominus q̃ nõ de-
g dit nos: in captionẽ dentib⁹
h eorꝰ. Aia nostra sicut passer
i erepta ẽ: de laqeo venãtiũ.

Al. tsup. t. demersisset

Al. tfine substantia

Al. tvenationẽ

Al. teruta

Al. tmuscipula

Petõr dr̃ aqua per quattuor

Itẽ p aquã plura alia possunt intelligi

Ps. 61.

Ps. 68.

Ps. 109.

Ps. 93.

Ps. 36.

Ps. 48.

Ps. 9.

Ps. 75.

Detractio ꝛ adulatio fiũt trib⁹ modis

Aia volẽs liberari a laq̃o venãtiũ debet hr̃e cõditiões passeris

Itē debet nidificare in petra. i. in dñi passione morari. Cañ. ij. d. Veni columba mea in foraminib⁹ petre: in cauerna ma/
Ps. 105. cerie. Ps. Petra refugiū herinacijs. Est autē multiplex la/
Laqueus multiplex queus. Primus est corpalis. Ps. In laqueo humiliabit eū:
• Ps. 9. inclinabit se ⁊ cadet/cū dñatus fuerit pauperū. Secūd⁹/ma/
lū exemplū. Ose. v.
a. Attendite domus
Al. †Muscipula cōtrita est Al. †eruti
a †Laq̄us ꝓtrit⁹ ē: ⁊ nos †libati
b sum⁹. Adiutoriū nr̄m i noie
c dñi: q̄ fēcit cęlū ⁊ terrā.
¶ Cāticū graduū. CXXIIII
f Qui ꝓfidūt in dñō sic
g mōs sion: nō cōmo/
b uebit i ęternū/q̄ † hābi
k tat i hierlm. Mōtes i circū/
a. Laqueus iuuenū omes: ⁊ i domibus carcerū abscōditi sūt. Tertius/est species mulieris. Eccē. vij. d. Inueni amariorē
morte mulierē: q̄ laque⁹ venatorū est/⁊ sagena cor eius: vin/
cula sunt manus eius: q̄ placet deo effugiet illam: qui autem
peccator est/capiet ab illa. Quartus/est decor creaturarum.
Sap. xiiij. b. Creature dei in odiū facte sūt ⁊ in temptatio/
Ps. 56. nē animę hoīm/⁊ i muscipulā pedibus insipiētiū. Ps. Pa/
rauerūt laqueos pedibus meis: ⁊ incuruauerūt animā meā.
Quint⁹/est carnis voluptas. Job. xviij. b. Tenebit planta
eius laqueo. i. finis vitę: ⁊ exardescet ꝓtra eū sitis. Seneca.
Mō aliter respicio corpus meū q̄ aliquod vinculū libertati
Ps. 141. meę circūdatū. Sextus/est dignitatū ambitio. Ps. In via
q̄ ambulabā/absconderūt supbi laqueū mihi. Job. xviij. b.
Abscondita est in terra pedica eius: ⁊ decipula illi⁹ sup semi
tas. Septimus/est occulta dęmonū suggestio. Prouerb. j.
b. Abscondamus tendiculas ꝓtra insontē. Et. j. Frustra aūt
iacit rete ante oculos pennatorū. Octau⁹/est verborū fallacia
Ps. 65. seu decęptio. Ps. Narrauerūt vt absconderēt laqueos: di/
xerūt/quis videbit eos? Nonus/est hypocrisis seu simula/
tio. Isto laqueo capiunt p̄bendę ⁊ dignitates: ⁊ decipiunt
p̄lati. Eccē. ix. d. In medio laqueorū gradieris: ⁊ sup dolen/
tiū arma ambulabis. a ¶ Laq̄us ꝓtritus est. Mō dicit/
ruptus: sed/cōtritus/vt ferre⁹: in q̄ fortitudo ꝑsecutionis et
virtus liberantis ostendit. b ¶ Et nos: in q̄bus est de⁹:
liberati sumus. Ne aūt sibi viderentur ascribere laqueo/
rū cōtritionē ⁊ suā liberationē q̄si ingrati ⁊ elati: subdit: ostē/
dens a q̄ fuerit laqueorū ꝓtritio ⁊ ipsorū liberatio. s. a deo: q̄ li
berat sperātes in se: Iuxta illud Eccē. ij. b. Respicite filij na
tiones hoīm: ⁊ scitote q̄m nullus sperauit in dño ⁊ ꝓfusus ē.
Dicit ḡ: c ¶ Adiutoriū nr̄m: ad laqueorū ꝓtritionē ⁊ no/
strā liberationē: d ¶ In noie dñi. i. i virtute dñi nomina/
bili: ē vel fuit/ e ¶ Qui fecit cęlū ⁊ terrā: etiā ꝓtinētia: ⁊
ideo nemo resistere potest ei. Job. ix. a. Quis restitit deo et
pacē habuit? Deut. iiij. c. Vos tulit dñs ⁊ eduxit de fornace
ferrea ęgypti. Prouerb. xxj. d. Nō est sapiētia/nō est prudē
tia/nō est ꝓsiliū ꝓtra dñm. ¶ Expositio Ps. CXXIIII.

Q Ui ꝓfidūt. In p̄cedenti psalmo vir iust⁹ ascēdens
p gradus cantici/seu p cantica graduū/attribuit dño
suā liberationē: q̄ sola miscōia sua liberauit eū ab oī/
bus aduersis q̄ ipsius ipediebāt ascensū. Liberat⁹ aūt ostē/
dit in hoc psalmo totā fiduciā esse ponendā in dño: q̄ sp libe/
rat sperantes in eo: Vñ sext⁹ gradus est/firmiter in dño ꝓfi/
dere ⁊ imobiliter. Titulus: Canticū graduū. i. lęticia iū/
Partitio psalmi cta ꝓfidentię. Intentio/monet ꝓfidere in solo dño. Modus.
Biptitus est psalm⁹. Primo ostendit ꝓfidentes in dño non
posse moueri more montis. Scōo rectis corde futurā ꝑspe/
ritatē precat/⁊ nō rectis corde futurā vindictam p̄dicit: ibi:
Benefac. Ostendens igit ꝓfidentes in dño nō posse mo
ueri: ait/ f ¶ Qui confidunt in dño. i. ex toto corde fi/
dūt: nō supple cōmouebūt: g ¶ Sic mōs sion nō cōmo/
uebit in ęternū. q. d. q̄ ꝓfidunt in dño/ nō possūt moueri
a bono: sic nec mōs sion pōt moueri a loco suo. Nec potest
intelligi ad litterā mons sion: q̄ in fine sęculi mouebit: Vñ
debet intelligi spiritualiter. i. christus in q̄ est fundata eccl'ia:
sicut dicit Esa. ij. a. Erit in nouissimis dieb⁹ prepara⁹ mōs
domus dñi in vertice montiū: ⁊ eleuabit super colles. Item
Matth. v. b. Nō potest abscondi ciuitas sup montē posita.

Et reuera qui in hoc monte vere confidit/nō potest moue/
ri: Ideo dicit Iere. xvij. b. Bñdictus vir q̄ ꝓfidit in dño:
⁊ erit dñs fiducia ei⁹: ⁊ erit q̄si lignū q̄ trāsplantat sup aq̄s:
q̄ ad humorē mittit radices suas/⁊ nō timebit cum venerit
estus: ⁊ erit foliū eius viride/⁊ in tpe siccitatis nō erit sollici/
tū: neq̄ aliq̄ desinet facere fructū. Eccē. xj. c. Confide in deo: et
mane in loco tuo. Et assignat ratio. i. eo/
dē. xxxij. d. vbi dicit: Al. †habitat
Qui cōfidit in illo/nō
minorabit. Ideo di/
cit ipse Job. xvj. g. Confidite/ego vici mūdū. Deinde ostē/
dit qui sūt illi q̄ ꝓfidunt ⁊ q̄ nō mouebunt sicut mōs nō mo/
uetur: b ¶ Qui habitat/vel/habitant: alia littera: in
hierusalē: nō litteralē: q̄ ciues sępe captiuati sūt: sed spiri
tualē: de q̄ dicit Gal. iiij. d. Illa q̄ sursum est hierlm libera
est: q̄ est mater nostra. Qui in illa habitāt iā p fruitionē: nul/
lo modo moueri possūt: q̄ ꝓfirmati sunt: Qui ꝓo habitant
ibi p fidē ⁊ spem ⁊ desiderū ⁊ ꝓtēplationē: vix moueri pos/
sūt: Sicut apl's q̄ dicebat Phil. iij. d. Cōuersatio nostra in
cęlis est. Ideo alibi dicit. Certus sum q̄ neq̄ mors neq̄ vi/ Ro. 8. g.
ta neq̄ creatura alia poterit nos separe a charitate dei: quę
est in christo iesu. Sūt aūt q̄dā q̄ nō in dño sed in virtute sua Sūt q̄dā qui i sua virtute et n i dño cōfidunt
ꝓfidūt: ⁊ hi faciliter mouēt/vt passer. De q̄bus dicit i Ps. Ps. 48.
Qui confidunt in virtute sua ⁊ in multitudine diuitiarū glo/
riant ⁊c. Sūt ⁊ alij q̄ ꝓfidunt in diuitijs: ⁊ hi cito corruunt:
De quibus dicit Prouerb. xj. d. Qui ꝓfidit in diuitijs/cor/
ruet. Alij confidūt in parentib⁹: ⁊ hi maledicti sunt. Iere.
xvij. a. Maledictus qui confidit in homine: ⁊ ponit carnem
brachiū suū. Alij confidunt in principibus suis: ⁊ his nō est
salus. Q̄ ostendit Ps. dicens: Nolite confidere in princi/ Ps. 145.
pibus: in filijs hominū in quibus nō est salus. Alij in pmis/
sionibus hominū: ⁊ hi frequenter fallunt: De quib⁹ Iere.
vij. a. Nolite confidere in verbis mendacij/dicētes: templū
dñi/tēplū dñi/tēplū dñi est. Sequit: i ¶ Montes ⁊c.
Hic describit qualis est illa hierusalē/cui⁹ habitatores mo/
ueri nō possunt. Et hoc ideo est: Quia/montes. i. angeli/
ꝓphetę/apl'i/martyres/ꝓfessores/⁊ cęteri scti: sunt/ k ¶ In
circūitu eius: quasi murus defensionis. Sancti em̄ eccle/ Sancti dicūt montes
siā muniunt ⁊ defendūt suis doctrinis/exemplis/miraculis/
orationibus. De his montibus dicit. s̄. Fundamenta ei⁹ in Ps. 86.
montib⁹ sanctis. Et iterū. Leuaui oculos meos in montes. Ps. 120.
Et dicunt sancti montes. Primo/q̄ sūt immobiles. Vñ. s̄. Ps. 35.
Justicia tua sicut montes dei. Secūdo/q̄ primo recipiunt
radios solis: ⁊ inde descendit ad valles. Unde. s̄. Suscipiant Ps. 71.
montes pacem populo. Tertio/ꝓpter eminentiā vitę ⁊ scię/
tię. Esa. xl. b. Super montē excelsum ascende tu qui euan/
geliças sion. Item sunt montes/virtutes. Gen. xxij. a. dixit
dñs abrae: Tolle filiū tuū vnigenitū quē diligis isaac: ⁊ offe/
res illū mihi in holocaustū super vnū montiū quē monstra/
uero tibi. Abraam/est vir iustus: filius eius/bonum opus:
quod offerri debet domino/nō alij: et hoc super vnum mon/
tiū. i. sup vnam virtutū. s. humilitatem. Qui mons recte di/
citur moria. i. visio: quia humilitas facit deū videre/⁊ vide/
ri a deo: Iuxta illud Luc'. j. e. Respexit humilitatem ancil/
lę suę. Item sunt montes/duo testamenta: De quibus Ps.
Inter mediū montium pertransibunt aquę. Et Zach. vj. a. Ps. 105.
Ecce quattuor quadrigę egredientes de medio duorū mon
tium: et montes/montes ęrei. Et de istis montibus potest
intelligi: montes/virtutum et testamentorum: in circūi/
tu eius. i. ecclesię/quasi muri munientes et ꝓtegētes ⁊ de/
corantes eā. Sūt ⁊ alij montes. s. dęmones: De q̄bus dicit Alij mōtes
in Ps. Transferent montes in cor mar'. Item superbi ho/ Ps. 45.
mines dicunt montes. Esa. lxiiij. a. Utinā dirūperes cęlos
⁊ descenderes: a facie tua montes defluerēt. Itē diuites di/
cunt montes. ij. Regl. j. d. Montes gelboe/nec ros nec plu
uia veniant super vos. Gelboe em̄ interpretat aceruus are/
narum vel pluuiarum. Et hi omnes in circūitu hierlm sunt
impugnantes vndiq̄